

عیش مدام

فلوبر و مدام بواری

ماریو بارگاس یوسا

ترجمه

عبدالله کوثری

فهرست

سخن مترجم ۹

قسمت اول

مقدمه ۱۳

عشق یکسره ۱۵

قسمت دوم

مرد قلم ۶۳

عنصر افزوده ۱۳۹

پیوندها و جایگزینی‌ها ۱۳۹

انسانی شدن چیزها ۱۴۱

تبديل انسان به شيء ۱۴۶

پول و عشق ۱۵۰

مادام بوواری و هویت مردانه ۱۵۳

دنیای دوتایی ۱۵۹

چهار زمان مادام بوواری ۱۸۲

زمان واحد یا مشخص ۱۸۳

زمان دورانی یا تکرار ۱۸۵

زمان بی جنبش یا ابدیت متجمسم ۱۹۱

زمان خیالی	۱۹۳
تغییرات راوی	۱۹۷
راوی-شخصیت جمع: «مای» اسرارآمیز	۱۹۸
راوی دانای کل	۲۰۰
راوی نامرئی	۲۰۲
فیلسوف-راوی	۲۰۶
شخصیت-راوی واحد	۲۱۰
کلمات ایتالیک: سطح کلامی	۲۱۳
تصاویر مزاحم	۲۱۸
سبک غیرمستقیم آزاد	۲۲۰

قسمت سوم

نخستین رمان مدرن	۲۲۷
تولد ضدقهرمان	۲۲۷
رمان یعنی فرم	۲۳۱
تک‌گویی درونی	۲۳۹
تکیک‌های بی‌طرفی: رمان رفتارگرا	۲۴۰
برتولت برشت و فلوبر: پارادوکس	۲۴۳
ادبیات همچون مشارکت منفی در زندگی	۲۴۷

مقدمه

مسئله از یک سو احساسی است که *اما بوواری*¹ در اولین (یا دومین یا دهمین) دیدار در خواننده بیدار می‌کند، یعنی محبت یا بی‌اعتنایی یا نفرت. از سوی دیگر این مسئله که خود رمان چه چیزی است، بی‌توجه به تأثیری که از خواندن آن پدید می‌آید. یعنی داستانی که تعریف می‌کند، منابعی که به کار می‌گیرد و این که چگونه خود را تبدیل به زمان و زبان می‌کند. و سرانجام این مسئله که این رمان چه معنایی دارد، نه برای آنان که می‌خوانندش، یا همچون چیزی مستقل، بلکه با توجه به رمان‌هایی که قبلاً از آن یا بعد آن نوشته شده است. تأکید بر هریک از این سه بدیل به معنای گزینش شکلی از نقد است. راه اول، که روشنی فردی و ذهنی است، در گذشته رایج بوده، مدافعان این روش آن را رویکردي کلاسیک می‌خوانند و خرده‌گیران امپرسیونیستی می‌نامندش. راه دوم که روشنی مدرن به شمار می‌آید، مدعی علمی بودن است و مدعی تحلیل عینی و پیروی از قواعد عام و جهان شمول، هرچند بی‌گمان ماهیت این قواعد بسته به گزینش منتقد (روان‌شناختی، مارکسیستی، سبک‌شناختی، ساختارگرایانه و ترکیبی از اینها) تفاوت می‌کند. راه سوم، بیشتر با تاریخ ادبیات سروکار دارد تا نقد به معنای رایج آن در عمل، منتقدان هر عصر همزمان از این سه دیدگاه سود جسته‌اند. تفاوت در این است که هر دورانی و هر شخص و هر گرایشی، بریکی از آنها تأکید می‌نهاد و

1. Emma Bovary

آن را به منظوری خاص عمدۀ می‌کند. منتقد دوران‌های پیش که داوری را بر حسن تشخیص خود استوار می‌کرد، معتقد بود شخصاً تجسم الگویی ارزشی است، بنابراین عقایدش ارزشی عام دارد. منتقد امروزی می‌داند که خرد و دانش او – دست‌کم به هنگام گرینش موضوع تحقیق – از ذهنیت او و تأثیری که فلان کتاب خاص بر او نهاده تأثیر می‌پذیرد و سمت و سو می‌گیرد. افرون بر این امپرسیونیست‌ها و علم‌گرایان همواره کوشیده‌اند با نشان دادن معنای اثر با توجه به گذشته و آینده رانر آن، جایی برای اثر مشخص کنند.

در این کتاب کوشیده‌ام هر سه هدف را جداگانه تحقق بخشم و از این روی کتاب را به سه قسم تقسیم کرده‌ام. قسمت نخست گفتگویی خصوصی با اما بوواری است که در طی آن طبعاً بیشتر از خود سخن گفته‌ام تا ازاو. در قسمت دوم، تمام تلاش این است که صرفاً بر رمان مادام بوواری تمرکز کنم و تا حد امکان به گونه‌ای عینی شکل‌گیری و تولد آن را توضیح دهم و این را که این رمان چیست و چگونه چنین که هست شده است. و سرانجام در قسمت سوم، کوشیده‌ام جایگاه این رمان را مشخص کنم و بنابراین بیشتر درباره رمان‌های دیگر حرف زده‌ام، رمان‌هایی که وجودشان و غنایشان در گرو این رمان بوده است.

عشق یکسره

کار نقد آسان‌تر می‌شود اگر منتقد پیش از آغاز نقذوق و پسند خود را اعلام کند، زیرا هر اثر هنری کیفیتی خاص دارد که از شخص هنرمند سرچشمه می‌گیرد و این جدا از شیوه اجرای اثر برای ما دلپذیر یا آزاردهنده است. از این روست که تنها آثاری که عواطف و ذهن مارا به یکسان خشنود می‌کنند، ستایش بی‌حد ما را برمی‌انگیزند. کوتاهی در تشخیص این تمایز اساسی، اغلب به داوری ناروا می‌انجامد.

پیشگفتار آخرین سرودها^۱ اثر لویی بوئه^۲

از اسکار وايلد نقل می‌کنند که گفته «مرگ لوسین رو برمپره^۳ درام بزرگ زندگی من است.» من همیشه این گفته را به معنای واقعی کلمه درست پنداشته‌ام. شماری اندک از شخصیت‌های داستانی تأثیری چنان ژرف بر زندگی من نهاده‌اند که بسیاری از آدمهای واقعی که می‌شناختم قادر به آن نبوده‌اند. هرچند نمی‌توان انکار کرد که به هنگام حضور بی‌واسطه شخصیت داستانی و انسان واقعی، تماس مستقیم و واقعیت انسان واقعی – آخر هیچ چیز به اندازه جسمی که می‌توانیم ببینیم و لمس اش بکنیم واقعی نیست – شخصیت داستانی را در محاق می‌برد، اما این تفاوت زمانی از میان می‌رود که این دو شخصیت پاره‌ای از گذشته، پاره‌ای از

1. *Dernières Chansons*

2. Louis Bouilhet

3. قهرمان رمان جلال و نکبت رو سپیان نوشته بالزاک. م.